

نادر سلیمانی بازیگر «ضد»:

من خودم را بازی کردم

■ تبسم کشاورز

«نادر سلیمانی» به عنوان یک بازیگر طنز شناخته می‌شود و همواره یادآور بازی‌های خوب و بی‌نظیری در «ساعت‌خوش»، «باغ مظفر» و فیلم‌های سینمایی با تم طنز مانند کمدی است. او با «آبادان یازده-۶۰» و «لاتاری» در جشنواره دیده شد و حال در فجر چهل با «ضد» حضور خیره کننده‌ای دارد. لحن و حرکات او حسی از طنز را به مخاطب القا می‌کند. این سبک از بازی یک انحصار بی‌بدلیل در دستان سلیمانی است که بازی او را جذاب و دیدنی می‌کند. مخاطب، سلیمانی را همواره با آثار کمدی و طنز در خاطر دارد اما او اینبار در فیلم «ضد» که درامی سیاسی است مقابل دوربین «امیرعباس ربیعی» می‌رود و برعکس همیشه نقش‌هایش عمل می‌کند. کارگردان «ضد» در اجرا این جسارت را داشته که نقشی جدی و تاثیرگذار را با گرمی متفاوت به نادر سلیمانی بسپارد به همین دلیل می‌توان «امیرعباس ربیعی» و فیلمش را ستود. نادر سلیمانی بازیگر «ضد» در گفت‌وگویی با «روزنامه صبا» به سوالات ما در خصوص این فیلم و چالش‌هایش پاسخ داده است که در ادامه می‌خوانید.

امیدوارید که در روز اختتامیه «ضد» بین کاندیدها و برندگان سیمرغ باشد؟

امیدوارم اتفاقات خوبی برای کل جشنواره پیش بیاید و قضاوت‌ها انسانی‌تر شود. هدف بازیگر، گرفتن یک لوح یا سیمرغ نیست. هدف این است که وقتی از سالن بیرون آمد حال خودش و مردمی که فیلم را دیده‌اند خوب باشد. حقیقتا برای من این مسائل اهمیت دارد. ما همیشه فقط فیلم خودمان را در نظر می‌گیریم. چرا می‌گوییم جشنواره، نمی‌گوییم تک فیلم‌واره؟ این نیست که یک فیلم دیده شود و همه بگویند خوب یا بد بود. همه فیلم‌ها باید حضور داشته باشند و از بین آن‌ها گزیده‌هایی بیرون بیاید که مخاطبین تماشا کنند. وقتی قدرت یک فیلم خوب

باشد دیگر سیمرغ، ستاره طلایی، بلور و غیره هیچ ارزشی ندارد. در روزگاری که جامعه پر از تنگ‌دستی و مشکل است، ما به عنوان یک هنرمند موظف هستیم، حال مردم را خوب کنیم. اساس یک

می‌گویند عصر سرعت است. از نگاه من بهتر است بگوییم عصر بیهودگی و فرسودگی فیلم و سینماست.

■ همکاری با آقای «امیرعباس ربیعی» و «محمدرضا شفيعی» چگونه بود؟

اکثرا کارگردان‌ها این جرأت را ندارند که از بازیگران طنز برای کار جدی استفاده کنند. آقای «ربیعی» و «شفيعی» بسیار به من محبت داشتند. آقای شفيعی فیلمنامه «ضد» را برایم فرستادند و گفتند این را بخوان اگر علاقه به بازی داشتی ما را خبر کن. وقتی فیلمنامه را خواندم متوجه شدم که ساختار و داستان خوبی دارد، در اصل یک درام خاص است و همین شد که تصمیم گرفتم در این کار بازی کنم. همکاری با این عزیزان واقعا لذت‌بخش بود. آقای «امیرعباس ربیعی» کارگردان جوان و بسیار خوش‌ذوقی هستند و صبوری یکی از امتیازهای اخلاقی ایشان است. رضایت بازیگر و عوامل برایشان اهمیت دارد. این یکی از قاعده‌های اصلی و مهم کارگردانی است. در طول کار ایشان بسیار با ما دوست بودند و این باعث می‌شد ما بتوانیم خیلی راحت اظهار نظر کنیم. خوشبختانه ما ساعت‌های بسیاری روی نحوه اجرایمان بحث می‌کردیم و تعامل داشتیم تا بتوانیم کار درست و قابل قبولی را ارائه دهیم.

■ با وجود تمام چالش‌ها و سختی‌ها چقدر

■ در ابتدا بگویند فیلم «ضد» چه چیزهایی داشت که بازی در آن را پذیرفتید؟ آیا برای ایفای این نقش تیپ‌سازی کردید یا فقط با گریم کار را جلو بردید؟

شخصیتی که در «ضد» آن را بازی کردم بسیار متفاوت بود. یک شخصیت بسیار جدی، بی‌روح و خشک و در واقع آنچه که فیلم از من می‌خواست واقعیت «نادر سلیمانی» را نشان می‌داد. اصلا تیپ‌سازی در کار من نبود و من عین یک شخصیت واقعی را بازی کرده‌ام. هیچ‌گونه تیپی را نساختم و هیچ شکل‌طیزی را در این کار ایجاد نکردم. حقیقتا رئالیستی، رئالیستی بازی خودم را انجام دادم.

■ فیلمبرداری این کار چه مدت طول کشید؟

متأسفانه بعضی از پروژه‌ها حساسیتشان را از دست داده‌اند و تولید به هر قیمتی هدف اصلی آن‌ها شده است. یک فیلم را در عرض ۱۵ روز جمع می‌کنند. خوشبختانه در گروه ما همه نسبت به کار حساس بودند. ما حدود سه ماه درگیر بودیم که این بسیار اهمیت دارد. باید برای فیلم وقت بگذاریم. آرزو دارم که به زمان قدیم بازگردیم. زمانی که برای فیلم و سینما ارزش قائل بودند. متأسفانه این روزها زمان ساخت فیلم‌ها کم شده است و مدام

فیلم خوب حال خوب ایجاد کردن برای بیننده است. همین که از سالن سینما بیرون می‌آییم مردم راضی باشند انگار سیمرغ بلورین را گرفته‌ایم.

■ شما در تولیدات تلویزیونی سال‌ها حضور داشتید. مدتی است که بیشتر کارهای سینمایی می‌کنید. دلیل آن چیست؟

یکی از دلایل رفتنم به سمت سینما این است که کم‌کم فیلم‌ها به سمت جدی شدن می‌روند. خوشبختانه من قابلیت بازی کردن در هر دو ژانر را دارم. اما شاید دلیل این کم‌کاری در سینما عدم اعتماد کارگردان‌ها و تهیه‌کنندگان است که جرأت انتخاب ما را ندارند. حقیقتا یکی از مشکلاتی که این روزها بازیگران دارند غم نان است. من بیشتر در کار طنز و کودکان بوده‌ام. این اعتقاد قلبی من است و ربطی به تلویزیون و سینما ندارد. کار کودک را دوست دارم، چرا که یک اصول درستی را از بزرگان این سینما، مانند بهرام بیضایی، قطب‌الدین صادقی و غیره یاد گرفته‌ام، اینکه هنر باید سینه به سینه بچرخد. این را باید بدانیم که همیشه قرار نیست نقش اصلی ما باشیم و تک‌تاز پیش برویم. ما باید هنرمان را به جوان‌ها و نسل آینده منتقل کنیم. متأسفانه در سینما و تلویزیون ما این مسئله وجود ندارد. بعد از سریال «ساعت‌خوش» خیلی از دوستان به اسم و رسم رسیده‌اند. اگر ما حامی نبودیم آن‌ها هیچوقت وارد عرصه سینما و تلویزیون نمی‌شدند. خیلی از این عزیزان بارها در مصاحبه‌های گوناگون به این موضوع اشاره کرده‌اند که ما پشت آن‌ها بوده‌ایم، برای اینکه باید به آن‌ها یاد می‌دادیم و درستش هم همین بود.

■ کارهای شما عمدتاً مایه طنز دارند. اما حالا در «ضد» با مضمون و ژانری متفاوت بازی کرده‌اید، قرار است این رویه ادامه داشته باشد؟

باز هم تکرار می‌کنم عدم حضور من در ژانرهای دیگر به دلیل عدم اعتماد کارگردان‌هاست. وقتی از آقای ربیعی پرسیدم با وجود اینکه من بازیگر طنز هستم چرا من را برای این نقش جدی انتخاب کردید، در پاسخ گفتند، در بازی‌هایی که از شما دیدم متوجه این شدم که فاصله زیادی با طنز دارید. یعنی می‌دانید طنز چیست و آن را همیشه جدی بازی کرده‌اید.

به همین دلیل دلم خواست این نقش را شما بازی کنید. من هم پذیرفتم و خوشبختانه کار خوب از آب در آمد. واقعا از اعتمادی که به من کردند سپاسگزارم، و اگر باز هم به من اعتماد و این گونه نقش‌ها پیشنهاد شود، قطعاً نقش‌های جدی بیشتری را بازی خواهم کرد و این رویه را ادامه خواهم داد.

■ در انتها اگر حرفی و نکته‌ای مانده، بفرمایید؟

گله‌ای از سینما و تلویزیون دارم و آن هم این است که بازیگران خوب را فراموش می‌کنند. آنقدر طرف را نمی‌آورند و به کار نمی‌گیرند، تا اینکه افسرده شود و بعد برای روز خاکسپاری‌اش همه به دور خانه سینما جمع می‌شوند. شما از همان اول آن بدبخت را خاک کرده‌اید، حالا سر کشیدن تابوتش دعوا دارید؟!